

Bratia a sestry,

dnešný oddiel z Listu Efezským sa začína netradičným a možno pre niekoho aj nečakaným slovným spojením „väzeň Ježiša Krista“. Pod slovom väzenie si predstavíme niečo zlé. Ísť do väzenia automaticky znamená to, že daný človek spáchal nejaký zločin. Byť väzňom znamená byť odsúdeným. Čo tým autor myslel? O akom väzení to vlastne hovorí?

Apoštol Pavol bol neraz uväznení kvôli tomu, že hovoril o Ježišovi. Bol väzňom pre Krista. Bol väznení kvôli svojej viere. Niečo ako politický väzeň, keď nie je niekto uväznení kvôli tomu, že by spáchal zločin, ale kvôli svojmu politickému presvedčeniu.

V tejto epištole sa však nepíše o zemskom väzení. Vidíme to na slovnom spojení väzeň pre Krista. Je tým vyjadrená absolútna oddanosť Ježišovi. Autor epištoly je plne zaujatý Kristom. Necháva sa viesť Božou láskou. Je to väzenie v prenesenom obraznom význame slova.

Koľko takýchto obrazných väzení poznáme!?! Čím všetkým sa človek necháva zväzovať a ovládať?! Jeden môže byť otrokom vlastných túžob. Ďalší môže byť zviazaný vlastnými predstavami alebo podľahnúť alkoholu, drogám, automatom alebo pornografii. Niekto tretí sa zase ocitne v otroctve siekt, náboženských vodcov a manipulátorov.

Poddať sa Kristovi je niečo iné. Pavol sa poddal Bohu, a to je to najlepšie, čo človek môže urobiť. Vo viere v Boha nachádzame pravú slobodu. Ježiš hovoril ľuďom, aby Ho nasledovali, ale nikdy nepovedal, že to bude ľahké. *Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci, a nájdete si odpočinutie duše; lebo moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké!* (Mt 11, 29-30) Je to paradox viery. Byť väzňom Krista znamená byť skutočne slobodný. Jakub to vo svojej epištole vyjadril takto: *Podďajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablove - a utečie od vás.* (Jk 4, 7)

Pavol dostal Božiu milosť, ktorú mal niešť ďalej. Každý z nás dostal Božiu milosť! Veríme, že v mene Ježiša Krista je naša záchrana. Preto sa aj nazývame kresťania, čiže kristovci, Ježišovi nasledovníci. Zvesť o Božej milosti máme šíriť ďalej. Pavol pochopil tajomstvo, ktoré mu bolo zjavené. To tajomstvo je, že každý smie prísť k Bohu. Apoštol Pavol bol od malička vychovávaný vo viere v Boha. Jeho otec bol síce Riman, preto mal aj rímske občianstvo, ale Pavlova matka bola Židovka a vďaka tomu sa Pavlovi dostalo aj náboženské vzdelanie. Bol vychovaný za farizeja. Bol veľmi horlivý. Prenasledoval kresťanov, domnievajúc sa, že zblúdili od jediného pravého Boha. Zatykal tých, ktorí sa stali kresťanmi. Z Božej milosti sa neskôr sám stal kresťanom. Keď sa niekto chválil, že má v cirkvi prednosť, o čo viac to kvôli svojmu pôvodu mohol robiť práve apoštol Pavol.

A predsa v liste čítame: *Jeho služobníkom som sa stal z daru milosti Božej, danej mne pôsobením Jeho moci. Mne, najmenšiemu zo všetkých svätých, dostalo sa milosti, aby som evanjelium o nepochopiteľnom bohatstve Kristovom zvestoval pohanom...* (7 – 8. v.)

Len z Božej milosti sme si mohli veriť v Krista. Nemôžeme si to nárokovať. Pavol sám seba označil za najmenšieho zo všetkých apoštolov, a pritom patrí k jednému z najznámejších zvestovateľov evanjelia. Vďačil za to Bohu!

Kresťanom sa človek nestáva z ľudskej moci, ale z Božej. Človek nedokáže prinútiť iného človeka k úprimnej a odovzdanej viere! Zmanipulovať áno, ale nie zmeniť srdce. To je dielo Ducha Svätého! Každý sám musí zaujať stanovisko k Božiemu daru milosti. Možno sme zvyknutí byť ostražití, keď nám niekto dáva niečo zadarmo. V súčasnosti pod vplyvom rôznych letákov, akcií a produktov zdarma, sme sa poučili, že za všetko sa platí a nikto nedáva nič zadarmo. Keď niekto cudzí ponúka niečo zadarmo, už vopred vieme, že buď to nemá vysokú cenu, alebo za to predsa len neskôr nejakým spôsobom budeme musieť zaplatiť. To sa však netýka Božieho daru. Kristus nám dáva nekonečné bohatstvo. Spása je dostupná zadarmo, ale nie je to preto, že by bola bezcenná alebo preto, že by neskôr za to Boh niečo od nás chcel. Spása nám bola daná z milosti, pretože my sami nemáme na to, aby sme sa spasili. Nikdy by sme sa vlastnou snahou nevyslobodili z otroctva hriechu.

To, čo je nemožné pre nás, nie je nemožné pre všemohúceho Boha. Boh má vo svojej moci všetko, čo sa deje „na nebi aj na zemi“. Ježiš neprišiel napraviť Božie chyby, ale dať nám to, čo sme stratili. Ježišova jedinečná obeť nie je obeťou zmierenia pre rozhnevané a kruté božstvo. Ježiš obetoval samého seba, aby sme boli zmierení s Bohom. Priniesol nám pokoj a spasenie. Nebola to jednorázová akcia, ktorá by bola jednoduchým Božím riešením. Spasenie bolo Bohom ustanovené už od nepamäti. Len skrze Ježiša Krista máme prístup k spaseniu. Chváľme trojjediného Boha za dar záchrany a nádeje. Je tu pre nás! Je tu pre každého bez rozdielu! Je tu navždy, pretože Božie dielo nikto nezmarí! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Evanjeliu podľa Jána v 15. kapitole:
Nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak konáte, čo vám prikazujem; nenazývam vás viac sluhami, pretože sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože všetko som vám oznámil, čo som počul od svojho Otca.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen.